

ԳՐԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱԿԵՐ

ՀԱՆԴԻՍ ՀԱՆԴԻՍԻՑԻՑ

LE MUSEON, REVUE D'ETUDES
ORIENTALES, LXXXIII, 1-2,
Louvain, 1970.

Ընդհանրապէս արեւագիտորեան նը-
փրուած զիտական լուրջ հանդէս։ Հոն
կ'երեւին երբեմն հայագիտական ուսում-
ներու վերաբերեալ հարցեր, ննուրքիմ-
ներ, եւ երբեմն ակնարկներ։ Նկատի
առնել կու տաճք՝ որ յիշեալ թիվն մէջ

J. M. Fiey, Պատասխան գրող մը, իր
«Les Marcionites dans les textes
historiques de l'église de Perse» խո-
րագրով յօդուածին մէջ ունի ակնարկ մը
Մարկոսի աղանդին շուրջ՝ ուր արք-
ուած աղբիւթինքը կրնան օգտակար ըլ-
լալ մէր Հնֆիկի։ Գ. գրքին համար։ Հե-
ղինակը կը յիշէ արդէն հայ իմաստակ-
րին հերքումը, որ՝ կ'ըսէ, իերան եկա
այն տաճքն երք պահնդր Ե. դարուն ար-
դէն վասակար սկսած էր դառնալ։

L. Leloir, ծանօթ թենեդիկունան հա-
յագէւը, թնօնորեան կ'առնէ։ Ս. Յակորո-
սի Կարորիկեաց բուղբին հայերէն
քարգմանուրինք, որ աստրականին հետ
միասին ունեն համաձայնուրեան կէտքը
ին լատին քարգմանուրեան հետ, կրա-
տարակուած Walter Thiele-էն «Ve-
tus latina»-ի մէջ (Beuron, 1956-
1969)։ Այս նմանուրեան կէտքը՝ ընդ
մէջ ին լատին քարգմանուրեան եւ հայ
ու ասորի քարգմանուրինքու՝ դիս-
ուած երեւոյք մը էին եւ գրերէ ան-
ժամանիլ։ Աւետարամներու եւ Գրքէ Ա-
ռամենիցի հետ։ Այժմ ձեռնարկուած է
համեմատական աշխատանք մը Յակորոս
առաքեալի քուրքին հետ, որմէ կարելի
պիսի ըլլայ յոյն բնագրի նմանակն իրա-
տարակուրին մը պատրաստել, նկատի
առնելով այն տարբերակները՝ որ պիսի
յայտնուին վերյիշեալ համեմատուրե-
նեն, որուն ձեռք զարկած են Kurt A-
land, Jean Duylacy եւ Boniface Fi-
scher։

Leloir բառական լատին վերածումով
մը հայ եւ ասորի քարգմանուրինքու-
րուն՝ նպատակ ունի նպաստելու այդ
ձեռնարկին։ Այդ բառացի քարգմա-
նուրինքուներն են ահա, որ հրասարակ-
ուած են հանդէսին մէջ։ Էջ 192-
208։ Ասորի բնագրին քարգմանուրինքը
ըրած է թէ՝ «Բէշիրքայ»-էն (որ Գ. դա-
րսու վերցէն է՝ եւ կամ Ե-ի սիլվանէն) եւ
թէ՝ Փիլոսինեան քարգմանուրինքն
չուրց դպր մը եսքը կարգուած է Պօ-
ղիկարուսու նորհյանկապուսէն, ինդրամենով
Փիլոսինեանուին։ Խալ հայերէն բնագրին
համար գործածած է Զօհրապեան իրա-
տարակուրինք (1805)։ Տարբերակներու
նշանակուրեան մէջ զանց ըրած է սկզբ-
ունենով տառական տարբերակուրինքը,
կամ անօնք՝ որոնք ազդեցուրին չունին
իմաստին վրայ եւ անշան կը համար-
ուին։

Gérard Garitte, գրայօսական մը
ունի Ա. Ե. Տէր Ղեւնանեանի «Ակաքան-
գեղոսի արաբական նոր խմբագրուրինք»
գործին մասին, էջ 267-269։

Tito Orlando-ի Testi Copti 1) En-
comio di Atanasio. 2) Vita di Atana-
sio. Edizione critica, traduzione e
commento (Testi e Documenti per lo
studio dell'Antichità, XXI. – Istituto
di Papirologia dell'Università
degli Studi di Milano, Studi copti,
3), Milano e Varese, Istituto Editore-
iale Cisalpino, 1968, 162 p., 6 plan-
ches, 190×125 mm. Prix 2500 lire.

ԿԱՐՈՒԹ էջ 269-272ի վրայ մանրամասն
տեղեկասուռեամբ կը ներկայացնէ։ Ս.
Արամասի գործերուն վերաբերեալ իրա-
տարակուրինքներ, և կը ծանրանայ մա-
սնաւանդ Թորիմոյն եկպատական քանգա-
րանին պապիրոսի մէջ պահուած Ս. Ա-
ռամասի երկու գործերուն դպտի բնա-
գիրներուն վրայ, որոնք կը իրասարակ-
ուին առաջին անգամ Թիրոյ Օրիանուին։
Հայրայօսական տեսական շահնիկան
կրնան ըլլայ անշուշտ մեզի ալ այս ան-
դրագարառուրինքները եւ ծանօթուրին-
քները. ահս թէ ինչո՞ւ անը մասին հա-
մառու ակնարկ մը ըրիսի հնա։